

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 206. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid87256.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

No. 65 . **Den tolvaars Jesus .**

Ungdom og Viisdom, de fulgdes ad
Engang, da Vorherre var lille,
Sammen de ginge til Davids Stad,
Men dog kun hos *Jesus* alene.

Han havde fyldt da sit tolvte Aar,
Hos *Aanden* kun gaaet i Skole;
Mens der i Bog-Skolen kløves Haar,
Det Dybe Guds-Aanden randsager.

Letnem tilvisse og var Guds Søn,
Skiøndt dannet af Støv var hans Hjerne,
Kiærlighed mødte i Lys og Løn
Vidaabent det gyldne Muld-Hjerte.

Jesus gik op til *Jerusalem*
Med begge Forældrene sine,
Som det var aarlig en Skik hos dem,
Om Vaaren til Paaskefest-Ugen.

Jesus da gjorde sin Moder Sorg,
Den eneste førend ved Korset;
Som i en Sal paa sin Faders Borg
I Templet Guds-Sønnen tog Sæde.

Moderen ledte ved Dag og Nat
Om Sønnen blandt Frænder og Venner,
Fandt dog slet ikke den Himlens Skat,
Som hende var givet i Værge.

207

Mellem de Lærde sad *Jesus* her
I hele to Dage til Ende,
Tredie-Dagen ham fandt og der
Forældrene begge forgrædte.

Moderen sagde: min Søn saa kiær!
Hvor nænde du os forlade!
Fader og jeg har i Lys og Løn
Med Sorgen dig maattet oplede.

Jesus, han svared: hvor gaaer det til,
At efter mig I maatte lede?
Vidste I ei, hvad jeg skal og vil,
Det er hos min *Faders* at være!

Mestrene vise fra Davids Stad
De holdt i Omgangene Skole,
Kaldte Vidunder den tolvaars Dreng,
Som han kunde spørge og svare.

Ei staaer det skrevet i Bog hvorom
Samtalen sig levende dreied,
Aanden dog klarlig det ihukom,
Den dreiede sig om *Messias* .

Jesus ei trængde til Kløgt og Vid,
Profeternes Aand var hans egen,

Men hvad der vidstes om Tid og Id
Han vilde af Mestrene høre.

Menneske-Søn han ei blev paa Trods,
Han kvindefødt var af Guds Naade,
Artet, usyndig, som en af os
Han skulde som Menneske lære.

208

Hvad der skal mindes fra Slægt til Slægt
Trods Døden hos Mennesket voxer,
Mestrene have i Varetægt
Med levende Røst at forplante.

Ikke dog længer end i sin Grav
Var *Jesas* i Skolen at holde,
Atter han satte sin Vandrings-Stav
Til Hjemmet paa Trediedagen!

Faaer vi til Leder af ham Guds Aand,
Som Dybheder alle randsager,
Skolen, som holdes paa egen Haand,
Vi søge, men ikke for længe.

Ungdom og Viisdom da følges ad
I Frelserens Fodspor de faure,
Dagligdags gjør vi vor Moder glad
Kun een Gang en Tredages-Kvide!